

Opoldanski nagovor papeža Janeza Pavla II.

Nedelja Sv. družine, 28. 12. 2003

Na začetku svojega današnjega opoldanskega nagovora je papež Janez Pavel II. spomnil, da je danes, komaj nekaj dni po Božiču, Cerkev zazrta v Sveto družino. Od nje se v nazareški šoli vsaka družina uči postajati delavnica ljubezni, edinosti in odprtosti za življenje.

Nadaljeval je z ugotovitvijo, da v našem času neki napačno razumljeni čut za pravice prihaja včasih v nesoglasje s samo naravo družinske ustanove in zakonskih vezi. Zato je naglasil potrebo, da ljudje, ki verjamejo v pomembnost družine, ki temelji na zakonski zvezi, na vseh ravneh strnejo svoje napore. Pri družini gre namreč za človeško in božjo stvarnost, ki jo je treba braniti in pospeševati kot osnovno dobrino družbe.

Nato je navedel stališče izraženo v pastoralni konstituciji drugega vatikanskega cerkvenega zbora, ki govori o tem, da se kristjani - pozorni na znamenja časov - morajo zavzemati za skrben razvoj vrednot zakona in družine in to tako z osebnim pričevanjem življenja, kot tudi v povezanosti z drugimi ljudmi. Evangelij družine je treba oznanjati veselo in pogumno.

Ob tem nas je sveti oče povabil, naj se naša skupna molitev dviga k Jezusu, Mariji in Jožefu za vse družine, posebej še za tiste, ki se nahajajo v materialnih in duhovnih težavah.

Svoj današnji opoldanski nagovor je papež Janez Pavel II. sklenil z mislijo na preizkušene prebivalce mesta Bam v Iranu. Prosil je, naj molimo za vse, ki so v minulih dneh bili žrtve uničujočega potresa. Usmiljenemu Bogu naj izročamo tisoče oseb, ki so izgubile življenje, kakor tudi ranjene in preživele, ki so ostali brez strehe nad glavo in potrebujejo pomoči. Mednarodne organizacije - zlasti še dobrodelne katoliške - je pozival, naj velikodušno pomagajo iranskim bratom in sestram, ki jih je zadela tako velika katastrofa. Naj solidarnost vsega sveta, ki jo še posebej čutimo v božičnem vzdušju, pripomore omiliti njihov dramatični položaj.

s. Rezka Krajnik